

COM FER UNA EXPOSICIÓ EN PÚBLIC

Una exposició en públic consisteix en parlar davant un públic sobre un tema determinat. En el cas d'un institut, generalment es tracta d'exposar un treball davant la resta de companys.

Per tal que aquesta exposició sigui el més reeixida possible, es poden seguir els següents consells



- **Preparació prèvia:** Qualsevol exposició ha de ser preparada prèviament. No es pot realitzar sense haver fet un assaig o una planificació prèvia. És a dir, cal tenir clar de què es vol parlar i a qui va adreçada l'exposició, la durada, material auxiliar, etc.
- **Guió de l'exposició:** Tal com ho diu la mateixa paraula, es tracta de fer una exposició i no una lectura davant públic. Una exposició consisteix a explicar una tema, idea, projecte, etc a un públic. És importantíssim elaborar un guió que contingui els principals punts a tractar el qual ha de ser l'eix de l'exposició. A partir d'aquest cal explicar les idees al públic.
- **Tonalitat i pronunciació:** Una bona exposició es aquella que empra un to de veu suau, una dicció clara i un ritme que no ha de ser ni molt lent no molt ràpid.
- **Vocabulari adequat:** El vocabulari de qualsevol exposició ha de complir dos requisits fonamentals:
 - o **S'ha d'adequar al tema exposat.** Això implica l'ús d'un vocabulari específic. Per exemple, si s'està realitzant una exposició sobre algun tema tècnic, com ara el funcionament del motor d'un automòbil cal usar vocabulari específic, amb paraules com carburador, motor de quatre temps, distribuïdor, alternador... etc.
 - o **El vocabulari sempre ha de ser correcte.** No importa que l'exposició sigui davant persones desconegudes com davant de companys de classe o familiars. El vocabulari sempre ha de ser correcte. Això significa mantenir les formes, evitar col·loquialismes, paraules malsonants, etc.
- **El temps:** Cal controlar el temps d'exposició. De vegades l'exposició tindrà una durada limitada. Per tant, cal cenyir-se al temps establert. Cas contrari, tot i no tenir un temps fixat, la durada de l'exposició no ha de ser ni prou curta per a que es deixin aspectes sense tractar, ni prou llarga com per avorrir a l'auditori repetint les mateixes

idees. La naturalesa del tema i la seva complexitat acostumen a marcar la durada de l'exposició

- **Gesticulació**: És un apartat elemental. Quan es fa una exposició no només s'està comunicant amb la veu, sinó amb tot el cos. Cal mirar al públic, però no sempre en la mateixa direcció, i si es possible, als ulls.
Quan s'està exposant s'han de fer gestos per recolzar allò que s'està dient: assenyalar, comparar, indicar, etc. Els gestos reforcen allò que s'està exposant.
- **Estructura expositiva**: Generalment una exposició en públic s'estructura en les següents parts:
 - **Presentació personal**
 - **Presentar el tema**
 - **Presentar els objectius de l'exposició**
 - **Desenvolupar el cos principal de l'exposició**
 - **Conclusions**
 - **Torn obert de paraules (opcional)**
- **Materials de suport**: Per a posar més èmfasi en l'exposició es poden usar diverses tècniques. Una de les més conegudes és l'ajuda de diapositives o Power Points. D'altres més simples són la pissarra i el guix. Qualsevol d'aquests o altres mètodes ajuden a realitzar una millor exposició, més clara i entenedora.